

РЕШЕНИЕ

№ 1086

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 26.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3500** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.204, ал.4 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Съдебното производство е образувано по искова молба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез процесуалния представител адв. Х. Х., срещу Агенцията за хората с увреждания (А.), с която се претендира обезщетение за имуществени вреди в размер на 800 лева, причинени от незаконосъобразни фактически действия и незаконосъобразен административен акт – Заповед №0023-7554/28.12.2018г., издадена от изпълнителния директор на А..

Исковата молба е предявена на 09.04.2021г.

С главния иск е съединен иск за заплащане на мораторна лихва в размер на 145,33 лева за периода от 26.06.2019г. до 09.04.2021г. , както и законната лихва върху обезщетението по главния иск, считано от 09.04.2021г. до пълното изплащане на задължението.

Ищецът [фирма] твърди, че неправомерно е бил заличен от регистъра на лицата, осъществяващи дейности по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления и съоръжения и медицински изделия, предназначени за хора с увреждания, със заповед на изпълнителния директор на А., по която е било допуснато предварително изпълнение. Ищецът е оспорил заповедта и допуснатото предварително изпълнение пред съда. С определение на съда предварителното

изпълнение било спряно, докато тече съдебното поризводство пооспорването на заповедта, след приключването на което тя била отменена като незаконосъобразна. Въпреки спирането на предварителното изпълнение, заповедта била изпълнена и ищецът бил заличен от регистъра още преди да приключи делото, като на това основание му били отказани две плащания за изработени от него медицински изделия за хора с увреждания в обща размер на 800 лева. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – Агенцията за хората с увреждания, чрез процесуалния си представител юр.б. Б. представя отговор на исковата молба, в който оспорва исковете по основание и размер. Твърди, че не са налице предпоставките от фактическия състав на отговорността по ЗОДОВ. Не оспорва, че сумите, които ищецът е заявил за изплащане, са за изработени медицински изделия, предназначени за хора с увреждания, но счита, че правилно е отказано заплащането им, тъй като към момента на подаване на исканията от ищеца спирането на предварителното изпълнение на заповедта още не е било влязло в сила. Алтернативно, моли искът да бъде частично отхвърлен за размера на първото искане от 332 лева и следващите се лихви. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът застъпва становище за допустимост на иска, но пледира за частичното му отхвърлянето в размера на първото искане за 332 лева и уважаване на иска в размера на второто искане за 468 лева и следващите се лихви.

СЪДЪТ приема иска за процесуално допустим.

Разгледан по същество, искът е основателен.

Установени факти:

Всички относими към делото факти се установяват от приетите писмени доказателства и приложенияте за послужване административни дела №1123/2019 по описа на АССГ; №9247/19 по описа на ВАС; №1008/2019 по описа на АССГ и №1966/2019г по описа на ВАС.

Със Заповед № 0023-7554 / 28.12.2018 г., издадена от изпълнителния директор на А., ищецът е заличен от регистъра на лицата, осъществяващи дейности по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления и съоръжения и медицински изделия, предназначени за хора с увреждания.

Ищецът е оспорил заповедта пред Административен съд София-град (АССГ). С Определение №909 от 30.01.2019г., постановено от АССГ по адм.д.№1008/2019г., е спряно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административния акт до приключване на делото по оспорване на заповедта. Определението за спиране е влязло в сила на 20.03.2019г.

Междувременно ищецът е подал Искане с изх.№09/28.02.2019г. за заплащане на 332 лева за изработени по поръчка медицински изделия. С писмо изх.№2203-26-00-0492#1 от 11.03.2019г. от и.д. директор на Дирекция “Социално подпомагане“ – Л. е отказано заплащането на изработените медицински изделия поради това, че дружеството ищец е заличено от регистъра на 28.12.2018г.

С Решение №4408 от 27.06.2019г. на АССГ по адм.д.№1123/2019г. е отменена Заповед № 0023-7554/28.12.2018 г. като незаконосъобразна. С Решение №2540 от 18.02.2020г. на ВАС по адм.д.№9247/2019г. отмяната на заповедта е потвърдена.

А. не се е съобщила със спряното предварително изпълнение на заповедта и

не е възстановила вписването на ищеца в регистъра след влизането на Определение №909/30.0.2019г. в сила. Докато трае съдебното производство по оспорване на заповедта ищецът е подал второ Искане с изх.№15/30.04.2019г. за заплащане на 468 лева за изработени по поръчка медицински изделия. С писмо изх.№2203-26-00-1186#1 от 14.05.2019г. от и.д. директор на Дирекция “Социално подпомагане“ – О. е отказано заплащането на изработените медицински изделия поради това, че към датата на подаване на искането дружеството е заличено от регистъра.

Ищецът е подал жалба до изпълнителния директор на А. с вх.№0023-2769/25.06.2019г., в която е възразил срещу неизпълнение на определението на съда, с което се спира допуснатото по закон предварително изпълнение и е поискал вписването в регистъра да бъде възстановено. По искането му няма произнасяне и вписването му не е възстановено.

Едва след окончателното произнасяне на ВАС по основното оспорване (след 18.02.2020г.) А. е възстановила вписването на ищеца в регистъра.

Правни изводи:

По допустимостта на иска:

Предявени са два обективно съединени иска с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ - за заплащане на обезщетение за вреди в размер на 332 лева и на 468 лева, причинени от:

1.Незаконосъобразен административен акт на ответника – Заповед №№0023-7554/28.12.2018г., имащ за последица заличаване на ищеца от регистъра на лицата, осъществяващи дейности по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления и съоръжения и медицински изделия, предназначени за хора с увреждания, до момента, в който предварителното изпълнение на заповедта е спряно с влязлото в сила определение на АССГ.

2.Незаконосъобразно бездействие на ответника, изразяващо се в неизпълнение на влезлия в сила съдебен акт за спиране на предварителното изпълнение на заповедта за заличаване, продължило до приключване на делото по същество.

Вредите се претендират като пропуснати ползи.

Исковете са допустими, тъй като са предявени от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на органа, от чийто акт и чието бездействие се твърди да са причинени вредите.

По основателността на иска:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: 1/незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; 2/вреда от такъв административен акт, действие, бездействие; 3/причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Не подлежи на установяване виновно поведение на ответника, тъй като отговорността на държавата е обективна. Незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението – чл.204, ал.4 от

АПК.

1. По отношение на наличие на незаконосъобразен акт и установяване на незаконосъобразното бездействие

Заповед № 0023-7554/28.12.2018 г. е отменена като незаконосъобразна, с което се осъществява първата задължителна предпоставка от фактическия състав на отговорността по ЗОДОВ.

За да е налице незаконосъобразно бездействие на административен орган, той трябва да има вменено от закона задължение да извършва конкретни действия. До момента на влизане в сила на определението за спиране на предварителното изпълнение ответникът не проявява бездействие, защото няма основания за възстановяване на вписването на ищеца в регистъра. С влизането в сила на определението за спиране на предварителното изпълнение за ответника възниква задължението да възстанови вписването на ищеца в регистъра. Като не е изпълнил това задължение при това през целия период, докато трае съдебното производство по оспорване на заповедта, ответникът е проявил незаконосъобразно бездействие.

Отмяната на административния акт поглъща всички последици от предварителното му изпълнение, включително и настъпилите в периода от постановяването на заповедта до спирането на предварителното изпълнение с влязъл в сила съдебен акт.

Независимо, че първото искане за плащане на сумата 332 лева е направено преди определението за спиране на предварителното изпълнение да е влязло в сила, то последващата отмяна на заповедта е относима към тази претенцията за обещетение на вредите в размер на отхвърленото искане. По отношение на това искане не е налице незаконосъобразно бездействие на органа, но последващата отмяна на заповедта е достатъчна, за да обоснове наличието на първата предпоставка от отговорността по ЗОДОВ.

По отношение на второто искане за заплащане на сумата 468 лева е налице както отменен като незаконосъобразен административен акт, така и незаконосъобразно бездействие.

Горното обосновава извод, че първата предпоставка е налице и за двете претендирани суми.

2. По отношение на имуществените вреди

Имуществените вреди се претендират като пропуснати ползи – неполучени приходи за изработени медицински изделия, предоставени на хора с увреждания. В законодателството няма легална дефиниция за пропуснати ползи. Правната доктрина и съдебната практика разглеждат пропуснатите ползи като бъдещо сигурно събитие, представляващо приращение към недвижимото имущество или увеличение на приходите и активите в патримониума на ищеца, единствената причина за ненастъпването на което са неправомерните действия или бездействия на ответника. В случая ответникът не оспорва изработването на медицинските изделия, предаването им на нуждаещите се хора с увреждания, нито стойността им (за установяването на които ищецът е приложил фактури към исканията си), а сочи като единствена причина за отказаното плащане заличаването на ищеца от регистъра. Тази единствена причина е посочена и в писмените откази да се изплатят сумите, поддържа се в представения отговор на исковата молба и в становището на ответника, изразено в съдебното заседание.

Това мотивира съда да приеме твърдяната увреда за доказана.

3. По отношение на причинната връзка

Обстоятелството, че отказите да се изплатят претендираните суми не са били обжалвани като индивидуални административни актове, не прекъсва причинно-следствената връзка между отменения акт и вредата.

Настоящият съдебен състав счита, че пряката причинно-следствена връзка между незаконосъобразния акт и вредата съществува не само когато актът пряко я причинява, но и когато актът създава единствените условия, които пораждат вредата.

В случая е налице пряка причинно-следствена връзка между отменения административен акт, незаконосъобразното бездействие на ответника и причинените имуществени вреди на ищеца – тъй като административният акт и бездействието са единствената причина за отказаните плащания.

По съединения иск

Съединеният иск за заплащане на законна лихва за причинените вреди е основателно, но с друга начална дата. Ищецът претендира лихви, считано от 26.06.2019г. - датата, следваща подаването на жалба до изпълнителния директор на А. с вх.№0023-2769/25.06.2019г., в която е възразил срещу неизпълнение на определението на съда, с което се спира допуснатото по закон предварително изпълнение, и е поискал вписването в регистъра да бъде възстановено.

Съгласно Тълкувателно решение №3 от 22.04.2004г. на Върховния касационен съд административният орган изпада в забава след влизане в сила на съдебното решение, с което се отменя административния акт или се установява незаконосъобразността на действията или бездействията на органа, които дати са по-късни от претендираната начална дата на забавата.

В случая е приложима датата на отмяната на административния акт - 08.02.2020г., тъй като тя поставя в забава органа по отношение и на двете претендирани обезщетения и е по-ранна от датата на установяване на незаконосъобразността на бездействието, което става с настоящото решение.

Разноски:

С оглед изхода на делото и на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени изцяло направените по делото разноски за държавна такса и за адвокатско възнаграждение в общ размер на 535 лева.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София-град, II отделение, 38-и състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенцията за хората с увреждания да заплати на [фирма] обезщетение за имуществени вреди в размер на 800 (осемстотин) лева заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 08.02.2020г. до окончателното й изплащане.

ОСЪЖДА Агенцията за хората с увреждания да заплати на [фирма] разноски

в размер на 535 (петстотин тридесет и пет) лева

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: